

en ganske enkelt Godseters Side. Jeg har i denne Samling forsaavidt udtalt nøiagtig det Samme som i forrige, og jeg troede ikke, at der vilde kunne opstaa nogen Tvivl i saa Henseende, idet jeg henviste til Udvalgets Minderstals Betænkning fra forrige Samling, der er understrevet af mig, ja, naar jeg tildels oplæste dens Slutningsresultat her i Salen. Jeg udtalte endogsaa for ganske bestemt, at det foreliggende Lovforslag kun kvantitativt og ikke kvalitativt skjelnede sig fra det i forrige Samling behandlede, og at jeg derfor ligesaa fuldt vilde stemme mod den videre Fremme af dette Lovforslag, som jeg stemte imod Fremme af det da forhandlede Lovforslag. Jeg tror dog ikke, at Sproget har tydeligere Betegnelser end dem, som jeg saaledes brugte. — Det ærede Medlem tog ogsaa fejl, naar han mente, at min Betragtning af et meget væsentligt Punkt i det foreliggende Lovforslag var anderledes nu end i forrige Samling, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om den Bestemmelse, der findes som Nr. 2 i § 6. Min Opgave, da jeg for gjennemgik Lovforslaget, var først og fremmest den: at vise, hvor lidet det svarede til den høitærede Ministres Betegnelse, at det kun var et klart Udtryk for den bestaaende Ret, og dernæst at vise, hvor utydeligt, ja — jeg tror, at jeg tør tillade mig den Betegnelse — hvor fljodesløs Affattelsen af de enkelte Paragrafer var. Og naar jeg derved forbigik Nr. 2 i § 6, da var det kun med den Udtalelse, at jeg vel vidste, at om dette Punkt havde ansete Jurister været af forskjellig Mening, og at jeg derfor ikke vilde nævne den deri indeholdte Bestemmelse som absolut ny eller som Noget, der ikke paa nogen Maade kunde siges at ligge i den ældre Lovgivning. Men dermed udtalte jeg ingenlunde, at jeg tilligede Bestemmelsen; det maa have været en Overhørelse fra det ærede Medlems Side. — Det ærede Medlem citerede fuldstændig rigtig en af mine Betragtninger, og det var den, at jeg ligesaa lidt i denne som i forrige Samling gjorde nogen Indvending mod en Bestemmelse som den, der staar i Spidsen for hele Lovforslaget. Men, ligesaa lidt som jeg i forrige Samling kunde bevæges til at ville indlade mig paa

det da foreliggende Lovforslag, derved, at et ganske enkelt Punkt i samme havde min Tilslutning, ligesaa lidt kan selvsølgelig denne Omstændighed i nærværende Samling bestemme mig til at stemme for det heromhandlede Lovforslag. Da jeg har Ordet, kan jeg ikke lade en saadan Udtalelse af den ærede foregaaende Tale, hvis Mening om disse Sager jo desto værre har en stor Betydning, som den, hvormed han fremkom om Nr. 3 i § 6, staa utvødsagt hen. Det har aldrig været antaget af den hidtil bestaaende Lovgivning, at Sambrug af flere særskilt skyldsatte Stykke Jord betingede en Sammensmeltning af Hartkorn, og det har heller ikke været eller kunnet kontrolleres, om saadanne Sambrug af særskilt skyldsatte Lodder vbroede op over 1 Td. Hartkorn. Der har sølgelig heller ikke kunnet være Tale om, at de som saadanne bleve fæsteligtige Gaarde. Det har vel ikke undret mig, at min ærede Ojenbo (Scholer) kunde formene, at ogsaa det laa i vor ældre Lovgivning, at ethvert Jordbrug paa 1 Td. Hartkorn var fæsteligtigt. Men det forundrede mig unøgtelig ganske særdeles at høre vintrent den samme Udtalelse af den høitærede Landssthingsmand, der sidst havde Ordet. Jeg haaber, at idetmindste for ham vil dog en saa anset Jurist som afdøde Anders Sandøe Drifteds Mening i saa Henseende have nogen Betydning (Ved et Naturligtvils! Maa jeg bede om Ordet!), saameget mere som hans Tid laa næsten en Menneftaalder nærmere end vor ved de heromhandlede Loves Udstedelse. Men han har nu netop for sit Bekommende i Stændersforsamlingen i 1842 udtalt, at det ikke er støttet paa afgjørende Grunde, at ethvert Jordbrug paa over 1 Td. Hartkorn skal være fæsteligtigt. Hvad der efter hans og jeg tror efter de Flestes Mening, er afgjørende, det er, om vedkommende Jordbrug i Virkeligheden er en Gaard eller ikke. Men til et Gaardbrug hører det nu først og fremmest Bygninger og en selvstændig Drift som Jordbrug, og dette er ingenlunde altid knyttet til et Jordbrug paa over 1 Td. Hartkorn. Som jeg før nævnte, gives der saaledes Sæliger, Løvemøser og mange forskjellige andre Strækninger, som have haft en anden Benyttelse end at være drevne som særskilte Jord-